

Тогава почнали да Го плюятъ, биятъ и изтезаватъ.

Но църковниятъ сждъ на евреитъ не можелъ самъ да отсжди смъртъ. Надъ Палестина царували рименитъ. Затова Христосъ билъ отведенъ при тамошния управителъ Пилатъ и предаденъ нему. Пилатъ Го разпиталъ, не намърилъ въ Него вина и разбралъ, че първосвещеницитъ сж го предали отъ завистъ. Обичай било да се пуска на празника по единъ затворникъ. А между затворникитъ имало нѣкой си Варава, заловенъ за бунтъ и убийство. Пилатъ попиталъ евреитъ, кого да пусне: Иисуса ли, или Варава. Първосвещеницитъ надумали народа — да поиска Варава. Управителътъ ги запиталъ тогава, що да прави съ Оногова, Когото зовѣли Иудейски Царь. —

нищи, и слуги, и народъ почнали да се подиграватъ съ Него и да Му думатъ: „Ужъ други спасяваше до скоро, а сега не можешъ самъ себе си да спасишъ. Хайде де, ако си

„Разпни Го!“ — развикали се тѣ. Пилатъ имъ рекалъ: „Та какво зло е сторилъ Той, че да Го разпна?“ А тѣ още по-силно акрѣщѣли: „Разпни Го!“ Тогава управителътъ, за да угоди на тѣлпата, пусналъ имъ Варава, а Иисуса предалъ на войницитъ. Тѣ Го били съ бичове, облѣкли Му багреница и Му сложи-

Христосъ, Царьтъ Израильовъ, слѣзъ отъ кръста, че и ние да видимъ и да повѣрваме.“ По едно време притѣмнѣло страшно надъ земята, завесата на храма се раздрала на две, отгоре додолу, земята се разтърсила и скалитъ се разпукали. Тѣкмо тогава Христосъ билъ издѣхналъ. Като видѣли страшнитъ лич-

ли на главата вѣнецъ отъ трѣни, па почнали на подбивъ да Го поздравяватъ: „Радвай се, Царю Иудейски!“ После Го повели да Го разпнатъ. Дали Му да си носи кръста на ра-

би, дори и римскитъ войници навели глави и рекли: „Наистина Божи Синъ е билъ тоя Човѣкъ.“ А народътъ се разбѣгналъ отъ страхъ.

Тѣлото на Спасителя било снето отъ кръста отъ Иосифа Ариматейски, добъръ и справедливъ човѣкъ, който вѣрвалъ въ Христа, и отъ Никодима, ученъ евреинъ, таенъ ученикъ на Спасителя. Тѣ намазали тѣлото съ благовония, обвили го въ чисти повивки и го сложили въ една нова гробница.

мо и Го биели — да върви колкото се може по-бързо.

Завели Го на едно високо мѣсто, наричано Голгота (което значи Лобно мѣсто, понеже приличало на черепъ). Тамъ разпнали Спасителя на свѣта, който не знаелъ, що е грѣхъ, между двама разбойници. Тамъ и вой-

На третия день Исусъ Христосъ възкрѣсналъ. Той се явилъ на нѣколко благочестиви жени, които били трѣгнали да видатъ гроба. Явилъ се и на своитъ ученици. Деньтъ, когато станало това, е за насъ, христианитѣ, великъ день. Затова и до днесъ празнуваме Христовото Възкрѣсение. А празника наричаме Великденъ.

